

C/2024/1869

11.3.2024

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2023 r. – Timchenko/Rada

(Sprawa T-1107/23)

(C/2024/1869)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elena Petrovna Timchenko (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: T. Bontinck, J. Goffin, L. Burguin, S. Bonifassi i E. Fedorova, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2023/1767 z dnia 13 września 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi w zakresie, w jakim na mocy tej decyzji przedłużono stosowanie środków ograniczających przyjętych wobec skarżącej decyzją Rady (WPZiB) 2022/582 z dnia 8 kwietnia 2022 r. i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/1765 z dnia 13 września 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających w zakresie, w jakim na mocy tego rozporządzenia przedłużono stosowanie środków ograniczających przyjętych wobec skarżącej decyzją Rady (WPZiB) 2022/582 z dnia 8 kwietnia 2022 r. i rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r.;
- zasądzenie od Rady – tymczasowo – kwoty 1 000 000 EUR z tytułu krzywdy doznanej przez skarżącą;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do powodów wskazanych przez Radę, a w szczególności w odniesieniu do zastosowanego wobec skarżącej kryterium umieszczenia w wykazie i charakteru przyjętych środków.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia praw podstawowych, które skarżąca wywodzi z jej podstawowego statusu obywatelki Unii. Skarżąca twierdzi, że naruszenie jej swobody przemieszczania się na terytorium Unii Europejskiej zagwarantowanej przez traktaty, na podstawie WPZiB, jest pozbawione podstawy prawnej oraz jest nieproporcjonalne i niepotrzebne.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia innych praw podstawowych skarżącej zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności naruszenia jej prawa własności i prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego.